

РЕШЕНИЕ

№ 19585

гр. София, 20.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав, в
публично заседание на 27.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **2666** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по подадена жалба вх. № 6403/23.02.2026 г. от Й. Н.-Д. срещу мълчалив отказ на директора на ТД на НАП-С. по нейно искане вх. № 54-22-430/21.01.2026 г. да предостави копия от актове и документи, въз основа на които са наложени обезпечителни мерки върху нейна банкова сметка.

В жалбата се излагат твърдения за формиран мълчалив отказ от страна на директора на ТД на НАП- С. във връзка с подадено на 21.01.2026 г. искане за предоставяне на копия от актове и документи, въз основа на които върху банковата сметка на жалбоподателката са наложени обезпечителни мерки. Моли съда да отмени мълчаливия отказ и да задължи административния орган да се произнесе изрично по така подаденото искане.

Ответникът – директор на ТД на НАП-С., редовно призован, се представлява от юрк. Г., който оспорва жалбата като неоснователна и счита, че същата следва да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град след като прецени доводите на страните и събраните по делото относими доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С искане рег. № 54-22-430/21.01.2026 г. до директора на ТД на НАП – С. жалбоподателката Й. Д. е посочила, че е получила информация от обслужващата я банка ОББ АД, че са наложени обезпечителни мерки (запори) на банковата ѝ сметка, но за жалбоподателката липсвала яснота относно правното основание, обхвата и процесуалната редовност на съответните актове, включително относно тяхното връчване и текущо действие. Поради това и позовавайки се на чл. 12, 17, 34 и 36 от АПК, както и чл. 182 от ДОПК жалбоподателката е помолила да ѝ бъдат

предоставени копия от всички обезпечителни заповеди и заповорни съобщения, данни за издаващия орган, както и доказателства за редовното им връчване. В предвидения срок за това и към момента административният орган не се е произнесъл по това искане.

Към административната преписка от страна на органа са приложени: съобщение за доброволно изпълнение по чл. 221 от ДОПК; постановление за налагане на обезпечителни мерки; разпореждане за присъединяване; известие за доставяне, видно от което съответните документи не са доставени на получателя Й. Д.; искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на предварителни обезпечителни мерки; искане по чл. 212 от ДОПК; заповорно съобщение. Като всички документи са насочени срещу жалбоподателката в качеството ѝ на длъжник

С оглед така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от лице с правен интерес, в законоустановения срок по чл. 149, ал. 2 от АПК, срещу административен акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Молбата, с която е поискано запознаване с материалите по образуваното изпълнително производство по ДОПК и получаване на копия от тях, следва да се квалифицира като такава с правно основание по [чл. 34 от АПК](#). Съгласно ал. 1 на този текст, административният орган осигурява на страните възможност да преглеждат документите по преписката, както и да правят бележки и извадки или – според техническите възможности - копия за тяхна сметка. [Чл. 9, ал. 1 от ДОПК](#) регламентира кои са страните в административния процес по този кодекс, а именно това могат да бъдат: административният орган и всяко физическо или юридическо лице, от чието име или срещу което е образувано административно производство по този кодекс.. Доколкото в конкретния случай административното производство е с предмет събиране на публични задължения, дължими от жалбоподателката, то последната несъмнено се явява страна в това производство. Предоставянето на копия от документи, включително при условията на [чл. 34 от АПК](#) следва да бъде окачествено като административна услуга по смисъла на [§ 1, т. 2, б. "в" от ДР на ЗА](#), според която разпоредба "Административна услуга" е извършване на други административни действия, които представляват законен интерес за физическо или юридическо лице. Наличието на законен интерес е абсолютно процесуална предпоставка за извършване на услугата, но следва да се отбележи, че в случаите на [чл. 34 от АПК](#), когато административната услуга се изразява в предоставяне на копия от документи от преписка, по която заявителят на услугата е страна, законният интерес е нормативно презумиран именно поради качеството на страна в административното производство, поради което отделното му доказване не е необходимо.

Съгласно [§ 8 от ПЗР на АПК](#), уредените в кодекса производства за издаване на индивидуални административни актове и тяхното обжалване по административен и съдебен ред се прилагат и при извършването на административни услуги, както и при обжалването на отказите за извършването им, освен ако в специален закон е предвидено друго. Оттук следва, че за тези производства са приложими нормите за издаване и обжалване на индивидуални административни актове. Въз основа на [чл. 21, ал. 3 от АПК](#), акта, с който се предоставя или отказва предоставянето на информацията може да се характеризира като индивидуален административен акт. Следва да се отбележи, че принципите на [АПК](#) задължават административните органи да осигурят откритост на информацията в административното производство на всички лица, които са заинтересовани от изхода на производството и да им осигурят равни процесуални възможности да участват в него за защита на своите права и законни интереси ([чл. 8](#) и [чл. 12, ал. 1 от АПК](#)). Този принцип е доразвит в нормата на [чл. 34, ал. 1 АПК](#).

Съгласно разпоредбата на [чл. 21, ал. 1](#) и [ал. 2 от АПК](#), индивидуален административен акт е изявление на воля на административен орган, с което се създават, изменят, погасяват или признават права или задължения на конкретни лица, както и отказът да се извърши исканото действие. Съгласно ал. 3 от същия член, отказът да се извърши административна услуга също представлява индивидуален административен акт и подлежи на обжалване.

При липсата на ясно волеизявление или когато то е непълно, следва да се приеме, че органът фактически е отказал да извърши поисканата административна услуга съгласно [§ 1, т. 2, б. "в" от ДР на Закона за администрацията](#). Когато административният орган не се произнесе изрично по подадено заявление, въпреки че е длъжен да го направи, това представлява мълчалив отказ по смисъла на [чл. 58, ал. 1 от АПК](#). С оглед на гореизложеното, съдът намира, че в случая е налице мълчалив отказ за извършване на административна услуга.

Подаденото от жалбоподателката искане е редовно и допустимо. С него е поискан достъп до конкретно посочени категории документи, част от изпълнително производство, в което тя има качеството на длъжник, които непосредствено засягат нейни права и интереси. По този начин искането изцяло отговаря на изискванията на [чл. 29](#) и [чл. 30, ал. 1 от АПК](#) и не оставя съмнение относно неговия предмет и обхвата. Дори при наличие на евентуални непълноти или нередовности в подаденото искане, административният орган е бил длъжен, съгласно [чл. 30, ал. 2 от АПК](#), да уведоми заявителя и да му даде срок за тяхното отстраняване, като го предупреди за последиците при неизпълнение. Тъй като по делото не се установява органът да е отправил подобно уведомление или да е констатирал нередовност, следва да се приеме, че искането е било редовно и подлежащо на произнасяне по същество. В конкретния случай административният орган не е предоставил исканата информация, като по този начин е отказал да извърши исканата административна услуга, каквато по естеството си е предоставянето на заверени копия и документи от изпълнителното производство.

След като заявителят е доказал наличието на законен интерес в конкретното производство (в качеството си на длъжник на публични задължения) административният орган не може да откаже извършване на услугата, тъй като неоснователно ще засегне правата на заявителя и ще пречатства защитата на тези права включително и предприемане на последващи действия за установяване на действителното правно положение. Този отказ е незаконосъобразен, тъй като е в разрез с изискванията на [чл. 30, ал. 2](#) във вр. с [чл. 34, ал. 1 от АПК](#).

По тези съображения съдът приема, че оспореният мълчалив отказ на директора на ТД на НАП-С за извършване на административна услуга – по искане вх. № 54-22-430/21.01.2026 г. е незаконосъобразен и следва да бъде отменен, а преписката изпратена на административния орган за изрично произнасяне по искането. Тук следва да се подчертае, че административният орган е компетентният да направи съответното проучване и да прецени - кои от документите, съдържащи се по преписката съдържат информация, която е защитена и съответно от нея не следва да се предоставят копия, респ. има друг ред за получаване на достъп до нея, както и преценката, дали исканите документи не са вече връчени надлежно на жалбоподателката, като се представят съответните доказателства за това.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на жалбоподателя се дължат разноски, които не са поискани в срока за това, поради което съдът не следва да се произнася в този смисъл.

Ето защо и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на директора на ТД на НАП-С. по искане вх. № 54-22-430/21.01.2026 г. от Й. Н.-Д..

ИЗПРАЩА административната преписка на директора на ТД на НАП-С. за произнасяне по искане вх. № 54-22-430/21.01.2026 г. от Й. Н.-Д. в 14-дневен срок, при спазване на задължителните указания по тълкуване и прилагане на закона, изложени в мотивите на настоящото решение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението с касационна жалба пред Върховния административен съд.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: